

ISUS VINE ÎN CEASUL CEL MAI ÎNTUNECAT

Știu că vă simțiți la fel ca mine, de aceea haideți să spunem: „Lăudat să fie Domnul!”

Lăudat să fie Domnul! Aceasta vă face să vă simțiți ca și când ați fi fost pe moarte și v-ați făcut bine, nu-i așa?

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe frații noștri.

Aș putea să beau mult din aceasta și totuși să nu mă satur – mă refer la aceste cântări de modă veche ale Evangheliei, care sunt cu adevărat minunate.

Întotdeauna când îi aud cântând pe Waermo, pe Rinar, pe Snakey și pe ceilalți, mă simt minunat. Da, domnilor, este minunat. Da, domnilor, așa este.

Gândiți-vă că atunci când vom fi acolo, vom avea ocazia să Îl ascultăm pentru totdeauna. Nu-i așa că va fi minunat? Mie îmi plac foarte mult cântările și cred că o interpretare de modă veche, cum a fost aceasta, este coloana vertebrală a unei întâlniri.

Ne bucurăm mult să fim din nou aici, în cortul
Evangheliei, unde putem predica și ne putem ruga pentru copiii
bolnavi ai lui
Dumnezeu, și credem că El ne va da în seara aceasta un
serviciu măreț.

Cu ajutorul Domnului, vom încerca să vă lăsăm mai
repede în fiecare seară. Mie îmi place atât de mult să vorbesc
despre Domnul,
încât uit să mă mai opresc, pentru că sunt un mare
„mâncăcios” de lucruri spirituale și nu mă satur prea
ușor. Acesta este motivul pentru care întrec uneori limita,
cum se spune, dar
acum n-aș vrea să fac aceasta.

Am observat o mulțime de oameni în cărucioare și
pe târgi, și mărturisesc că nu-mi place să-i văd așa, dar mă
bucur la gândul că
ei aleargă la ajutorul Domnului, care poate să-i facă bine.

Adevărul este că Tatăl nostru ceresc este mai
mult decât doritor să-i ajute.

În ce mă privește, dacă aș putea face ceva pentru
voi, aș face cu plăcere, dar eu nu vă pot ajuta pentru că sunt
doar fratele
vostru; și Ajutorul vă vine numai de la Domnul Isus, dacă Îl
credeți. Aceasta
înseamnă că este vorba de credința din voi.

Desigur, și credința mea vă va ajuta. Astfel, voi
folosi fiecare părticică din mine ca să vă fiu de folos, dar

este foarte
important să fim cu toții în unitate, nu numai eu.

Cred că toți cei aflați în sală doresc să vă
faceți bine, este adevărat audiență?

Sigur că da, pentru că de aceea suntem aici. Am
venit tocmai din Indiana ca să mă rog cu voi, să vă ajut și să
vă vorbesc
despre Domnul.

Eu pot face numai ce-mi arată El, pentru că dacă
v-aș spune ceva diferit, aș vedea imediat că este greșit.
Aceasta înseamnă că
totul trebuie să vină de la Domnul. Și voi doriți aceasta, de
aceea, credeți
din toată inima!

Acum vom merge cât se poate de repede la textul
nostru.

Să ne aplecăm capetele pentru un moment în care
vom vorbi cu Împăratul.

Tatăl nostru ceresc, este un mare privilegiu
pentru noi, muritorii, să avem harul de a vorbi cu Împăratul
împăraților.

Îți mulțumim pentru singurul Tău Fiu născut, care
a fost aici pe pământ și a murit ca să facă o cale de

întoarcere pentru noi,
încât să putem fi curățați și eliberați de tot ce este
pământesc, și să-I putem
vorbi. El a spus: „*Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu,
voi face!*” Ce
privilegiu!

Tată, Te rugăm să ne asculți în Numele lui Isus.
Știm că ne vei asculta pentru că Ți-am cerut aceasta în Numele
Lui, iar
cuvintele Lui nu pot să cadă.

Tu cunoști nevoile acestei adunări mici și știi
și nevoile mele. Fie ca cererile lor să
fie îndeplinite în seara aceasta, prin voia și dorința Ta.
Dorința mea din
seara aceasta este să văd orice păcătos salvat, orice rătăcit
pus din nou pe
cale și orice persoană goală, umplută cu Duhul Tău cel Sfânt.
Doresc ca cei
care nu au dragoste, să fie botezați în dragoste, și orice
păcătos să fie făcut
sănătos, astfel încât aceste târguri și cărucioare să rămână
goale, în timp ce
ocupantul lor aleargă prin sală laudându-L pe Domnul.

Tată, aceasta nu este numai dorința mea, ci este
dorința noastră a tuturor, de aceea Te rugăm să ne dai ceea ce
Îți cerem.
Deschide-ne Cuvântul Tău și vorbește-te pentru câteva minute,
ca să ne dai o
temelie pentru ceea ce am venit să primim, căci Îți cerem
aceasta în Numele lui
Isus și conform poruncii Lui. Amin.

Acum voi citi un singur verset din **Evangelia după Luca, capitolul 11**, și voi încerca să vă țin cât mai puțin.

Aș vrea ca fratele din spate să mă atenționeze ca să nu vorbesc prea mult, și să eliberez adunarea mai repede.

Deci **Luca 11.28**:

„Și El a răspuns: „Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, și-L primesc!”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea Cuvântului. Tema din seara aceasta este: **„Isus vine în ceasul cel mai întunecos!”**

Fără îndoială că unii din cei aflați în seara aceasta aici, s-au lovit de ceasul cel mai întunecos, în timp ce alții stau înaintea lui fără să știe.

Poate stați aici nemântuiți și cu un cheag de sânge care se îndreaptă direct spre inima voastră. Poate că până la sfârșitul acestui serviciu sau înainte de venirea dimineții, va trebui să stați înaintea Ziditorului vostru. Poate vă simțiți foarte bine și vă gândiți că sunteți perfect sănătoși, dar acel cheag de sânge este tot mai aproape de inimă și nu știți nimic. Voi știți că

de multe
ori trec din viață oameni puternici și sănătoși. De ce? Pentru
că puteți sta
aici cu probleme grave la inimă și nu știți nimic despre
aceasta; nu știți
nimic despre clipa în care veți fi chemați.

Poate aveți cancer, iar medicul a spus că nu mai
aveți nici o șansă; sau poate nici nu știți în ce stare
sunteți, dar un lucru
este sigur: Dumnezeu știe, și El a dat
un remediu. Tot ce trebuie să facem noi este să Îl acceptăm.
Să credem deci că
Isus va veni în calea noastră.

Tema noastră din seara aceasta se referă la
începutul slujbei Domnului nostru Isus Hristos.

Aseară am spus că ar trebui să luăm mai mult
supranatural în forma unei vedenii, deoarece Isus spunea: „*Eu
nu fac nimic
de la Mine însumi, ci fac doar ceea ce-Mi arată Tatăl...*” Acest
lucru este
scris în Scriptură în Ioan 5.19, unde citim:

*„Adevărat, adevărat vă spun, că Fiul nu poate
face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl
făcând; și tot ce face
Tatăl, face și Fiul întocmai.”*

El a mai spus: „*Tatăl Meu lucrează până acum;
și Eu de asemenea lucrez.*” (v. 17). Cu alte cuvinte, s-ar

putea spune: „Eu
nu fac decât ce-L văd pe Tatăl făcând.”

Cu câțva timp în urmă, am fost într-un oraș unde era un bărbat foarte cunoscut, cult și educat. El avea un ziar în care m-a criticat și a spus tot felul de lucruri rele despre mine.

La întoarcere, fratele care mă însoțise i-a zis:

„Frate Branham, știi ce aș face dacă aș avea trecerea pe care o ai tu înaintea Domnului?” Aș blestema acel ziar ca să ardă!”

„Nu cred că ai face așa ceva, frate, pentru că nu ai așa ceva în inimă.”

„O, ba da!” a răspuns el.

„Frate, tu nu ai vrea să faci așa ceva, pentru că nici Isus nu vrea aceasta. El nu vrea ca noi să facem așa ceva.”

„Frate Branham, părerea mea este că prorocii din zilele noastre s-au schimbat, de aceea avem nevoie de bărbați ca Ilie, care s-a dus pe munte și a chemat foc din cer.”

„El a făcut aceasta numai după ce a primit o vedenie”, i-am răspuns.

„O, nu! El i-a provocat pe acei...”

„Da, dar a făcut-o numai după ce a primit o vedenie.”

„Nu cred aceasta!” a spus el.

„Citește cu atenție și vezi cum a pus toate lucrurile în ordine și a spus: *„Fă să se știe...că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.”* (1 Împărați 18.36). Așa este.

Nici un bărbat al lui Dumnezeu nu a făcut vreodată ceva fără să-i fie arătat mai întâi de Domnul.

Vedeniile și darurile nu sunt altceva decât Dumnezeu care se face cunoscut și în epoca aceasta la fel ca în vechime.

Oricine știe cum erau prorocii din vechime. De exemplu, Iosif s-a născut ca văzător. El era urât de frații săi, dar iubit de tatăl, viața lui fiind în toate privințele un simbol spre Isus Hristos. Ați știut aceasta?

Gândiți-vă că el a fost vândut pentru aproape 30 de piese de argint, după care s-a presupus că a murit într-o groapă, dar a fost băgat în închisoare, unde un bărbat a fost salvat în timp ce celălalt a pierit, la fel cum s-a întâmplat pe cruce.

Apoi a ajuns la dreapta lui Faraon, în cel mai măreț oraș al vremii și toți au trebuit să-și plece genunchii înaintea lui. Nimeni nu putea ajunge la Faraon decât prin Iosif.

Astăzi Isus stă la dreapta lui Dumnezeu și nici un om nu poate veni la Tatăl decât prin El.

Când a murit, Iosif a lăsat un semn în Egipt: o raclă veche. Nu demult, am avut ocazia să-mi pun mâinile pe acea raclă, într-un muzeu. O raclă veche în care au fost puse oasele lui.

Pe când era pe moarte, Iosif le-a spus fraților săi: *„Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați și oasele mele de aici.”* (Geneza 50.25), după care a plecat.

Fiecare israelit care venea și privea acele oase, putea spune: *„Într-o zi vom pleca de aici pentru că prorocul ne-a spus că în ziua când vom ieși afară trebuie să luăm și oasele lui cu noi.”*

Acolo este semnul!

Astăzi, noi mergem la groapă cu cei dragi ai noștri și îl auzim pe predicator spunând: „Cenușă în cenușă; țărână în țărână și pământ în pământ!” după care vedem cum sunt aruncați bulgării de pământ peste sicriu.

Noi vedem și auzim aceasta, dar prin ochii credinței putem privi dincolo de „mare” unde vedem un mormânt gol, în timp ce o Voce ne spune: *„Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”* (Ioan 14.3).

Da, într-o zi vom ieși și noi afară, pentru că Iosif a fost un tip spre Hristos.

Dar și David a fost un tip spre Hristos.

El a fost alungat de pe tron de propriul Său popor și alungat din Ierusalim, așa că urca muntele plângând pentru ei.

Opt sute de ani mai târziu, Fiul lui David era respins de cetate și urca același munte plângând pentru ei.

Puteți vedea cum plângea Hristos în David? Oh, tot Vechiul Testament Îl întruchipează pe Hristos, iar când a fost pe pământ, Isus L-a reprezentat pe Dumnezeu. El a fost manifestarea lui Dumnezeu printre oameni; a venit și a luat locul nostru ca să poată aduna omenirea înapoi la El.

În Biserica Sa din timpul sfârșitului, El întruchipează voia Sa divină prin manifestarea darurilor spirituale: prin darul predicării, al învățaturii, al prorociei, etc.

Dragii mei prieteni, trebuie să admitem că multe din aceste daruri sunt imitate, deoarece știm că unii numai pretind că le au, însă există și un dar adevărat.

Mulți dintre predicatori merg la amvon numai dacă primesc o anumită sumă de bani. Nu-mi place să spun aceasta, dar este adevărul; iar ei recunosc că este așa.

Astfel, spun: „Nu aș merge acolo pentru că primesc foarte puțini bani.” Vedeți? Totul se rezumă la bani.

Totuși există și un slujitor adevărat al lui Dumnezeu, unul care nu pune preț pe stomacul lui, ci este gata să bea apă chioară și să mănânce pesmeți uscați, în loc de pui fripți, doar ca să predice Evanghelia și să facă voia Domnului. Acesta este un slujitor

adevărat al
Domnului Isus.

Să știți că dacă vedeți un negativ există și un pozitiv. Darurile și chemarea sunt puse în Biserică de Dumnezeu și numai de Dumnezeu. Nici un seminar nu a făcut vreodată un predicator, ci Dumnezeu este Cel care trebuie să își cheme predicatorul. Credeți aceasta? Sigur că da.

S-ar putea să fie licențiat în teologie sau doctor în divinitate, dar aceasta nu face din el un predicator; el este predicator numai dacă Dumnezeu vorbește inimii lui. Așa este și așa cred și eu.

Biblia spune că Dumnezeu a așezat în Biserică: apostoli, proroci, etc, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.

Astfel, nici un slujitor adevărat nu va ridica bariera zicând: „Dacă nu crezi ca mine, nu vei intra!”

Noi trebuie să ne privim unii pe alții ca frați, deoarece Isus a murit pentru toți, iar Dumnezeu ne iubește pe toți. Credeți aceasta? Desigur.

Problema este că acum se ridică o mulțime de

grupuri de oameni care ridică bariere. Este în ordine dacă ai o denotațiune,
dar recunoaște că și celălalt este fratele tău. Vedeți?
Aceasta este calea:
trebuie să aveți dragoste în inima voastră; atunci totul este în ordine.

Acum aș vrea să vă ilustrez ceva pentru că știu că aveți o mulțime de întrebări.

Vedeniile nu sunt un fenomen nerezolvat, ca să zic așa. Ele sunt ceea ce a făcut deja Dumnezeu.

Noi toți am fost copii și poate că odată, în orașul nostru a venit ciroul. Poate că unii dintre voi ați fost mai puternici,
cu umerii lași și ați ridicat greutatea mai mari decât aș fi putut ridica eu,
dar poate că pe mine Domnul m-a făcut mai înalt. Dar aceasta nu mă face superior vouă, nu mă face mai mult un copil al lui Dumnezeu, ci sunt la fel ca voi.

„Cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?” (Ioan 6.27).

Vedeți? Nu ce ați făcut voi, ci ce a făcut Dumnezeu, și eu cred că acesta este harul Lui suveran; este ceea ce face El.

După cum am spus, poate a venit în oraș un circ,
dar nu am avut bani să intrăm, așa că fiind mai înalt aș fi
putut să mă ridic
pe vârful degetelor, să privesc printr-o spărtură și să vă
spun și vouă tot ce
se întâmplă.

Nu uitați că ceea ce vă spun acum este numai un
exemplu.

Poate zici: „Ei bine, frate Branham, ce este
acolo? Ce vezi acum?”

Eu mă ridic pe vârful picioarelor, privesc
înăuntru și spun: „Văd un elefant!” după care mă las jos și
încep să vi-l
descriu.

Tu întrebi iar: „Ce altceva mai vezi, frate
Branham?”

Mă ridic din nou, privesc și spun: „Acum văd o
girafă!” Aceasta mă slăbește...

Ceea ce vă spun este ilustrarea a ceea ce este un
dar. Darul unui văzător sau vedeniile
vin numai de la Dumnezeu.

Primul lucru pe care mi-l amintesc din copilărie
este o vedenie. Cred că aveam 18 luni când i-am spus mamei

mele unde vom locui
și alte lucruri. Așa este.

Eu mi-am petrecut viața lângă New Albany, unde am
trăit timp de 40 de ani.

Vedeți, vedeniile vin la fel de natural cum este
să faceți un anumit lucru. Voi ilustra aceasta imediat.

Când Isus a fost pe pământ, toată puterea lui
Dumnezeu era în El, deoarece El era Dumnezeu arătat în trup;
Dumnezeu făcut Om
în trupul Fiului Său Hristos Isus, deoarece Biblia spune că
:*Dumnezeu era în
Hristos.*" (2Corinteni 5.19).

Tatăl era în Fiul Său, arătându-și dragostea față
de oameni pe pământ.

Darul care era în Isus era ca întregul ocean și
ca toate apele din lume, pe când darul acesta micuț din mine
este doar cât o
linguriță de apă din acel ocean.

Lui, Dumnezeu I-a dat Duhul fără măsură, pe când
nouă ni-L dă cu măsură. Mie mi-a dat o linguriță, pe când
Fiului Său I-a dat
tot oceanul. Înțelegeți ce vreau să spun?

Dar aceleași elemente din apa aflată în linguriță

se află și în ocean; și o măsură din elementele aflate în ocean sunt și în linguriță.

Este la fel: va face aceleași lucrări și va produce aceeași Viață. Puteți crede aceasta?

Aceasta ne face pe noi creștini.

Isus a spus când era pe pământ: „*Eu nu fac decât ce-Mi arată Tatăl.*” Întâi trebuia să fie o vedenie; Isus vedea o vedenie, apoi mergea și acționa.

Uitați-vă la orbul care venea după El și striga: „*Ai milă de mine...*” Isus nu i-a dat nici o atenție, ci a intrat în casă; apoi a venit cineva și l-a adus la El, iar Domnul l-a întrebat: „Ce vrei?” Cu alte cuvinte: „Ce-ai vrea să-ți fac?”

Și orbul a răspuns: „*Doamne, să-mi capăt vederea.*”

„Crezi că pot face aceasta?”

„Da, Doamne, cred!” a răspuns orbul.

Atunci Isus i-a atins ochii, dar nu i-a spus:

„Ți-ai căpătat vederea!” ci a zis: „*Facă-ți-se după credința ta!*” (Matei 9.27-29). Ați văzut?

Dar cum este cu femeia care s-a atins de haina Lui și despre care am vorbit aseară? Isus n-a cunoscut-o, deoarece a întrebat: „*Cine M-a atins?*”

Petru I-a răspuns: „Păi toată mulțimea se atinge de Tine!”
Dar El a răspuns:

„Aceasta a fost o atingere deosebită, fiindcă am simțit cum a ieșit o Putere din mine. Am slăbit.”

Ce L-a făcut să slăbească?

Femeia aceea s-a atins de îmbrăcămintea Lui pentru că a crezut că este Fiul lui Dumnezeu, și astfel a tras o Putere din El.

La fel a fost cu îngerul de la scăldătoare: primul care intra în apă primea toată Puterea care venea de la acel înger și era vindecat pe loc. Toată puterea intra în omul acela și îi aducea vindecarea, după care îngerul pleca și revenea după o vreme. Este adevărat?

Scriptura este cât se poate de clară chiar dacă

ni se pare mai deosebită față de ceea ce învățăm noi la școală.

Amintiți-vă însă că atunci când a venit Isus, a fost mai diferit decât au învățat toate școlile, fiind în totul conform Bibliei chiar dacă nu puteau crede aceasta.

Și ce a făcut acea femeie? A tras o putere din El, din trupul Său omenesc. De aceea a devenit slab. Cum a fost posibil așa ceva? Pentru că era un Om născut din femeie: după trup era Om. Dar Tatăl Său era Dumnezeu: după Duh era Dumnezeu.

Dumnezeu era în Hristos, iar prin faptul că a crezut, acea femeie a tras o putere din El, ceea ce a făcut ca Isus să privească în jur și să întrebe: „Cine M-a atins?”

Pentru că toți negau aceasta, Petru I-a zis: „Păi toți se ating de Tine!”

„Da, dar am slăbit pentru că din mine a ieșit o putere!” a răspuns Isus.

După aceea a privit în jur și a văzut-o pe femeie. Cum a făcut aceasta? Este un secret. Important este că a găsit-o și i-a spus: *„Îndrăznește fiică! Credința ta te-a tămăduit.”* (Matei 9.22).

Aș vrea să observați că cuvântul grec folosit aici este „sozo” și înseamnă „salvarea trupului” dar și „salvarea sufletului.”

„Credința ta te-a vindecat” fizic, așa cum tot credința te salvează și spiritual. Este același cuvânt: „sozo”. În ordine.

Deci ce a făcut femeia? A tras o putere din El.

Cred că soția mea este aici. Ea știe că atunci când sunt acasă sau afară, primesc tot timpul vedenii. Lucrul acesta îl știu și cei care umblă cu mine.

Astfel, uneori știu ce se va întâmpla la adunare încă înainte de a ajunge acolo. Acesta este adevărul. Mai mult, uneori ați auzit că am spus anumite lucruri chiar și cu doi ani sau mai mult, înainte de a se întâmpla.

Faptul că spun aceste lucruri nu mă face să slăbesc în putere. Vedeniile pe care le primesc aici se datorează în mare parte credinței voastre. Ele nu vin de la mine, nici din pricina mea!

Eu Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că mi-a făcut favoarea să veniți să mă ascultați. Păi când i-am spus pastorului meu baptist despre aceste lucruri și i-am povestit că am fost vizitat de

Îngerul Domnului,
m-a întrebat:

„Billy, ce ai mâncat la cină?”

„Dr. Davis, să știi că nu apreciez deloc gluma ta.
Ai aici carnetul meu de membru.”

„Nu trebuie să te simți jignit pentru remarca mea,
dar cine crezi că va asculta așa ceva?” m-a întrebat el.

„Dacă Dumnezeu m-a trimis să vorbesc, sunt sigur că
va avea pe cineva care să și asculte.”

Așa este, și El a făcut-o.

Dr. Davis a spus: „Vrei să spui că te vei ruga
pentru regi și pentru oameni importanți, cu cele șapte clase
ale tale?”

„Nu știu cum o voi face”, i-am răspuns, „dar știu că
Dumnezeu o va face pentru că așa a spus.”

Și a făcut-o pentru că El o face întotdeauna. Acest
lucru este cât se poate de desăvârșit, de aceea aș vrea să
fiți tari și să nu
vă alarmați.”

Prieteni, veniți la Dumnezeu fără nici o umbră de îndoială și fără să încercați să improvizați, pentru că Satana nu va accepta improvizația voastră. El știe unde este credință cu adevărat și unde nu este deloc. Dacă este numai o emoție, el vă va râde în față, dar dacă este ceva adevărat, va fugi din prezența voastră.

Să nu uitați că el este un duh și știe aceste lucruri.

Fiți atenți! Deci femeia aceea a tras ceva de la Isus, iar acum se întâmplă la fel.

Unii oameni mă întrebă: „Frate Branham, de ce ești aproape terminat când pleci în călătorie?”

Aceasta nu se întâmplă în timp ce primesc vedeniile. Nu, ci vine între ele, iar eu îmi dau seama numai când părăsesc platforma.

Observați! El a devenit slab din pricina atingerii unui singur om. Femeia s-a apropiat de El, l-a atins și a plecat.

Este același lucru ca și când aș sta pe vârful picioarelor.

Cu câțva timp înainte de a veni la adunare, eu

postesc și mă rog, iar în acea perioadă încerc să mă ascund de oameni; nu vreau să știe nimeni unde sunt.

Nici chiar soția mea nu este cu mine, ci stau singur și mă rog constant, deoarece știu că El este aproape, iar uneori văd acea Lumină care vine în camera mea și stă acolo.

Atunci El îmi spune: „Să fii atent la cutare și cutare lucru, pentru că este pe cale să se întâmple asta și cealaltă.”

Când îmi spune ceva de felul acesta sunt foarte afectat, dar când sunt pe platformă și credința voastră provoacă acele vedenii... Aceasta se întâmplă chiar dacă stați în audiență, priviți și ziceți în inima voastră: „Să știi că aici este ceva! Cred că omul acesta spune adevărul.”

Atunci s-ar putea să spun sau să fac ceva ce n-ar trebui să spun sau să fac, pentru că nu-l cunosc și nu-l înțeleg... Dar pentru că vă iubesc, voi încerca să vă spun câte ceva, iar credința voastră va trage. Atunci poate voi vedea pe cineva care a venit din spital sau care a făcut ceva și îi voi vorbi. Aceasta mă face să devin slab. De ce? Pentru că voi trageți ceva, dar nu de la mine ci de la Dumnezeu. Însă El vă trimite binecuvântările printr-un canal pământesc. Înțelegeți acum?

Din cauza aceasta devin slab. Acesta este motivul pentru care stau pe „vârfuri”. Desigur.

Doamne, ajută-mă în seara aceasta pentru că sunt aici ca să Te rog să mă ajuți. Binecuvântează-i pe oamenii aceștia.

Poate că printre noi se află cineva pe care nu l-am mai văzut niciodată. Cum este cu acesta?

Ce se întâmplă dacă El pleacă de la mine? Voi coborî de pe platformă. Dar dacă El vorbește? Trebuie să spun ceva.

În fiecare adunare sunt critici: îi poți simți. Când vorbește ungera, poți simți acea indiferență rece și știi că nu este bine; știi că se îndoiesc.

Când nu este așa, simți acel bun-venit cald; simți acea curgere lină...

Aici stă o persoană. Ce voi face? Mă voi ridica pe vârful picioarelor, ca în pildă.

Dincolo stă o femeie. Doamne, dacă îi vei spune ceva, ca femeii de la fântână; dacă îi vei descoperi ceva ce a greșit, va putea fi ajutată.

Când femeia vine sus, o întreb: „Crezi?” iar ea răspunde:

„O, frate Branham, lăudat să fie Domnul, pentru că am toată credința...” dar eu știu că dacă ar avea credință nu ar veni acolo sus.

Vedeți?

Tu vii aici pentru că ai speranțe, nu credință. Credința este pozitivă; este o încredere neclintită, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.

Dar lucrurile nu depind de mine, ci eu sunt doar folosit de El; sunt sub ungeri. Aici este un Duh care încearcă să vă prindă duhul ca să acceptați ce spune El, astfel încât să vă crească credința până la punctul în care să-L acceptați pe Isus ca Vindecător. Dar să nu Îl acceptați cu mintea, ci cu inima.

Apoi spun: „Tu ai cancer!”

„Da, așa este”, răspunde persoana, dar este încă jos. Înțelegeți?

Ceea ce spun nu a afectat-o deloc. Mă întorc spre audiență, dar nici ei nu sunt afectați deloc. Vedeți?

Ei bine, atunci încerc din nou:

„Tu ai avut TBC...”

Tu vezi lucruri care s-au întâmplat cu mulți ani în urmă în viața cuiva. Cum? Prin vedenia primită pe platformă. Acest lucru se întâmplă atât de des încât nu mai știu ce este vedenie și ce este realitate, iar aceasta mă slăbește.

Atunci stau pe vârful degetelor.

Știți ce face Directorul cercului dacă vrea să văd ceva? (Acesta este un exemplu). Se apleacă până la mine, mă ia de după cap, mă ridică sus și zice:

„Acum va veni o femeie. Va fi îmbrăcată așa și așa și va sta acolo. Tu vei intra pe partea aceasta și vei vedea că acest copilăș va sta în locul acela. Se va întâmpla așa și așa, iar omul acela va sta acolo...”

El îți spune toate aceste lucruri, apoi te așează din nou jos, așa că-ți vine să strigi și să îl lauzi pe Dumnezeu. Înțelegeți?

Așa își folosește Dumnezeu darurile, sau mai bine zis, oamenii sunt aceia care se folosesc de darurile Lui. Acum înțelegeți?

Același lucru s-a întâmplat și cu Domnul nostru; de aceea a slăbit în putere.

Trebuie să mă grăbesc pentru că mai avem numai opt minute până vom striga rândul de rugăciune.

Vă rog să fii atenți.

Când Domnul Isus a plecat din casa lui Lazăr, a Mariei și a Martei, acolo s-a instalat boala.

Tot așa, când Isus Se depărtează de casa voastră se instalează necazurile. Nu uitați: așteptați-vă la necazuri când Isus vă părăsește casa! Mai bine purtați-vă cum trebuie: rugați-vă, iubiți-L și păstrați-L acolo, pentru că El este cel mai bun Prieten și Tovarăș pe care L-ați avut vreodată; sau pe care Îl veți avea vreodată.

Țineți-L acolo! Faceți-L să simtă că este binevenit și trăiți viața cu care se poate asocia.

În cazul lui Lazăr ei nu au făcut nimic, ci Dumnezeu I-a dat Fiului Său o vedenie care i-a arătat că Lazăr urma să moară, iar El trebuia să-l învieze din nou.

Fiți atenți! Biblia este o poveste de dragoste

pentru Biserică.

Nu demult, când am fost aici, am predicat despre Avraam și Sara, care au devenit din nou tineri, iar un predicator a râs de mine și a scris o carte care a fost publicată și peste hotare.

Totuși, Dumnezeu i-a transformat și i-a făcut tineri, iar eu vă pot dovedi aceasta cu Biblia. Dar vedeți, Biblia nu poate fi învățată într-un seminar. Poate sunt dur în ceea ce spun, dar Dumnezeu spune că El a ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-a descoperit pruncilor.

Voi nu trebuie să fiți deștepți ca să înțelegeți Biblia, ci aveți nevoie de o inimă umilă.

Biblia este scrisoarea de dragoste a lui Dumnezeu pentru Biserică Sa, de aceea este ascunsă de toți înțelepții acestei lumi. Ea poate fi cunoscută într-un singur fel: prin „genunchiologie” , dacă ați avut parte vreodată de așa ceva...” Înțelegeți ce vreau să spun? Jos pe genunchi!

Ca s-o înțelegeți, este nevoie să citiți Biblia printre rânduri.

De exemplu, când plec peste ocean, soția îmi scrie scrisori și-mi spune:

„Dragă Billy, este seară și tocmai am culcat copiii. Telefonul a sunat toată ziua, din cinci în cinci minute... Sunt foarte obosită.”

Citind aceste rânduri, eu înțeleg foarte bine ce vrea să-mi spună. O iubesc cu adevărat și pentru că o iubesc, o înțeleg.

Așa este și cu Biblia. Ea spune un lucru, dar vei înțelege ce spune numai dacă ești îndrăgostit de Autorul ei. De ce? Pentru că El descoperă lucrurile din ea numai iubitei Lui.

Nu ați vrea să fiți și voi iubita Lui? Sigur că da. Duhul Sfânt este aici și spune: „Cei înțelepți și pricepuți ar putea gândi așa și așa, dar citește mai departe și eu îți voi arăta ce am vrut să spun.”

Ați înțeles? Atunci veți putea vedea tot tabloul.

Citiți un timp, apoi așezați-vă jos și plângeți! După aceea, ridicați-vă, plimbați-vă și plângeți din nou pentru că dacă veți face aceasta, veți primi ceva ce vine cu adevărat de la Dumnezeu. Amin.

Isus a spus că El nu face decât ce Îi arată Tatăl în vedenie. Astfel, El a știut că Lazăr se va îmbolnăvi, dar a plecat din casa lui.

O, iar la o zi sau două de la plecarea Lui, Lazăr s-a îmbolnăvit. Și Biblia spune că au trimis imediat să-L cheme pe Isus, însă știți ce a făcut Domnul cel iubitor în loc să se întoarcă la prietenul Lui? A ignorat invitația lor și a plecat mai departe.

Ei au trimis din nou după El, dar nici de data aceea nu i-a ascultat, ci a așteptat momentul potrivit. Isus știa foarte bine ce urma să se întâmple, deoarece Îi arătase Tatăl.

Apoi, într-o zi Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Lazăr, prietenul nostru, doarme...” (Ioan 11.11).

Când au auzit aceasta, toți s-au gândit că este bine dacă doarme, însă Isus le-a vorbit clar ca să înțeleagă:

„Lazăr a murit.

Și Mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeți. Dar acum, haidem să mergem la el.” (v. 14-15). Amin.
Înțelegeți acum?

Când a ajuns la mormânt, a spus:

„Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat.

Știam că întotdeauna Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă...” (v. 41-42).

Acum înțelegeți? El știa mai dinainte tot ce avea să se întâmple. Știuse că va fi departe și că Lazăr va muri în timpul acela. Dacă ar fi fost acolo, desigur, L-ar fi rugat pe Tatăl să-l vindece când s-a îmbolnăvit și nu ar fi murit.

Aș vrea să știți că El nu i-a înviat pe toți cei ce au murit, ci a readus la viață doar trei morți. „trei” este confirmarea evreiască.

Deci a înviat trei morți, și aș vrea să observați ce a făcut în fiecare caz.

În cazul lui Lazăr, El a plecat din locul acela pentru ca acel bărbat să moară.

În cazul fiicei lui Iair, a călătorit toată noaptea pe o mare cuprinsă de furtună și s-a luptat cu valurile ca să poată ajunge în cetate să învie o fetiță.

Priviți apoi la băiatul văduvei. Isus a călătorit toată ziua și era obosit de atâta mers, așa că s-a așezat și a așteptat cortegiul funerar. Desigur, cât se poate de simplu.

Așa procedează Tatăl.

Era ceasul cel mai întunecos al acelei familii și se părea că Isus îi părăsise. Lazăr murise și era deja îngropat de patru zile, când deodată a venit un mesager care anunța că Isus intră în cetate.

Marta era mai slabă în ce privește lucrurile duhovnicești, dar binecuvântată să-i fie inima pentru că la auzirea veștii a devenit în clocot. Priviți atitudinea ei.

Voi primiți ceea ce cereți de la Dumnezeu în funcție de felul în care vă apropiați de El. Mai întâi trebuie să vă apropiați de El.

Amintiți-vă ce mi-a spus Îngerul:

„Dacă îi vei putea face pe oameni să te creadă și vei fi sincer când te vei ruga, nu va putea sta nimic împotriva rugăciunii tale!”

„Cum voi putea face aceasta, Doamne? Cum îi voi putea face să mă creadă?”

„Prin aceste lucruri. Ele îi vor face să te creadă.”

Vedeți? „Dacă îi vei face pe oameni să te creadă.”

Este numai un semn ca să credeți că Isus Hristos a murit pentru bolile și păcatele voastre.

Pe baza sângelui vărsat, în seara aceasta puteți trage acele atribute. Dumnezeu vă va da orice lucru de care aveți nevoie, cu condiția să credeți.

Priviți la femeia aceasta. Ea a spus:

„Doamne...” Da, El este Domnul.

Dacă în locul Martei ar fi fost oamenii din ziua de astăzi, și un predicator ar fi trecut prin adunarea aceea, ar fi făcut câteva minuni și apoi ar fi plecat, cu siguranță prietenii apropiați i-ar fi spus:

„Măi fraierule, de ce ai plecat și nu ai venit când te-am chemat?” Vedeți?

Dar femeia s-a apropiat de El și I-a zis:

„Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu.”

Dar și acum știu că orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.” (Ioan 11.22).

O, Doamne! Trebuie să se întâmple ceva!

Ea s-a dus, a adus-o pe Maria și i-a zis:

„Te cheamă Învățătorul!”

Vedeți, Isus a venit în ceasul cel mai întunecos al acestei familii.

Poate și voi ați mers la toți medicii din oraș, căci ați ajuns în ceasul cel mai întunecos din viața voastră, dar nu uitați: Acesta este ceasul în care vine Isus la voi!

Poate nu ați avut nici un ceas atât de întunecos; poate doctorul nu vă mai poate ajuta cu nimic, dar Isus vine tocmai în ceasul cel mai întunecos.

Și peste Șadrac, Meșac și Abed-Nego, a venit ceasul cel mai întunecos, fiind aruncați în cuptorul încins, dar chiar acolo a venit Isus.

A fost cel mai întunecos ceas pe care l-a avut femeia cu scurgerea de sânge, pentru că nu avea nici o șansă să ajungă în

rândul de rugăciune.

Ea își cheltuisese toți banii pe la doctori, dar nici unul dintre ei nu a putut s-o ajute. Avea o scurgere de sânge de ani de zile și își vânduse tot ce avea, așa că acum trăia din cerșit sau așa ceva, dar în ceasul cel mai întunecos al vieții ei, a venit Isus.

Pe vremuri, când eram doar un copil, am ajuns la spital, iar un specialist remarcabil i-a spus tatălui meu, care stătea lângă mine, că mai am de trăit vreo trei minute.

A fost cel mai întunecos ceas pe care l-am văzut, dar atunci a venit Isus și m-a salvat.

Apoi am purtat ochelari cu dioptrii foarte mari; practic eram orb, pentru că trebuia să fiu dus de mână, dar atunci a venit Isus, și vă spun: El este încă același Isus și în seara aceasta.

Vă voi mai spune numai o istorioară scurtă.

Cu ani în urmă, înainte să cunosc această slujbă, m-am dus în casa mamei mele să mă rog.

Inima îmi era împovărată, așa că am intrat în casă

să mă rog și i-am spus mamei mele:

„Pot merge în camera din față?”

când am închis ușa camerei, am adăugat:

„Nu lăsa pe nimeni să mă deranjeze, pentru că vreau să mă rog.”

M-am rugat vreo două ore.

Mama era o femeie de modă veche, iar când spăla haine, le puneă pe un scaun. Nu știu dacă ați văzut așa ceva sau nu. Astfel, ea avea hainele întinse în dormitor.

În timp ce mă rugam, la un moment dat am deschis ochii și am crezut că văd un scaun cu haine. Era ceva alb și venea spre mine... Curând am înțeles că era acea Lumină.

În timp ce Lumina venea spre mine, am văzut mergând printr-un pustiu și luând de pe cale lemne și tufișuri. Parcă mergeam după un miel care behăia tot timpul: „Bee! Bee!” și îmi ziceam în sine: „Sărmanul de el!

Trăgeam din greu de acele lemne încercând să-l scap

pe bietul miel. Era o vedenie.

Am tras din nou, apoi am ascultat ca să aud behăitul mielului. Eram atât de obosit, dar am continuat să trag, gândindu-mă:

„Tot am să-l scap de acolo!”

Și în timp ce mă apropiam de locul unde era prins, vocea mielului a devenit o voce omenească, iar în loc de: „Bee! Bee!” zicea: „Milltown, Milltown!”

Când am auzit acele cuvinte, mi-am zis: „Milltown? Oare ce este aceasta?” M-am așezat pe marginea patului și am întrebat în timp ce stăteam cu mâinile ridicate:

„Unde este Milltown?”

Când vedenia m-a părăsit, m-am gândit: „Oare ce înseamnă aceasta?”

V-am spus că au mai fost două vedenii referitoare la un băiat din Utica, ce era pe moarte, iar medicii nu mai puteau face nimic pentru el. Dar Domnul l-a vindecat.

Cu 15-18 ani în urmă, era o fetiță metodistă, care

era neputincioasă: avea mâinile și picioarele răsucite. În perioada aceea a fost o trezire metodistă care a trecut prin ținutul unde locuia ea. Pe atunci, eu nu știam ce este cu aceste vedenii, iar predicatorii îmi ziceau: „Nu te juca, pentru că acesta este diavolul!”

Vă spun sincer că parțial i-am crezut.

Nu am știut ce trebuie să fac până când Domnul mi-a descoperit.

Totuși, m-am dus în biserica mea și am spus vedenia în care cineva striga: „Milltown!”

Ei bine, în mijlocul nostru venea un bărbat care conducea de fiecare dată câte 35 de mile. Numele lui este George Wright și venea din De Pauw, Indiana, împreună cu soția și copiii lui.

El mi-a zis: „Frate Bill, Milltown este o localitate situată la 35 de mile, sud.”

Localitatea este situată puțin mai la sud de locul unde locuiește fratele Arganbright.

„Domnul vrea să merg la Milltown”, am spus eu.

Desigur, eu lucram. Am lucrat tot timpul, așa că nu am luat niciodată bani de la biserica mea, ci mi-am câștigat singur existența.

Sâmbăta m-am dus să-l văd pe fratele Wright, iar el m-a dus la Milltown, o localitate mică, situată pe malul râului Albastru, numărând cam 800-1000 de locuitori.

„Ce vei face acolo?” m-a întrebat fratele.

„Nu știu. El mi-a spus doar să merg la Milltown.” Spuneam aceasta pentru că mielul din vedenie striga: „Milltown.”

„Ei bine”, a continuat fratele, „voi face câteva cumpărături.”

„În ordine”, i-am răspuns.

Între timp, am cumpărat o cutie veche de la un băiat, gândindu-mă:

„Când oamenii de la țară își vor aduna căruțele în jur, mă voi urca pe această cutie și le voi predica. Poate Domnul are vreun miel prins pe undeva și vrea să-l eliberez.”

Am luat deci cutia aceea, m-am dus afară și m-am

așezat pe ea.

Fratele Wright a revenit de la cineva la care fusese în vizită și mi-a spus:

„Trebuie să merg sus pe deal să fac câteva cumpărături.”

„Păi, în timp ce așteptăm mulțimea, îmi voi lăsa cutia aici și voi merge cu tine.”

În timp ce urcam dealul, am ajuns în fața unei biserici mari și frumoase, iar Ceva mi-a spus: „Oprește-te la biserica aceasta!”

M-am gândit că este bine, apoi i-am zis fratelui Wright:

„Te întorci pe aici?”

„Da”, a răspuns el.

„Atunci te voi aștepta aici.”

„Bine.”

Apoi l-am întrebat: „Ce fel de biserică este aceasta?”

„Baptistă, dar păstorul ei a intrat în bucluc cu câțva timp în urmă... Atunci baptiștii au închis-o și toți au plecat la metodiști sau la nazarineni.”

M-am dus la ușă și am apăsat mânerul, dar ușa era încuiată. Nu era nimeni pe acolo, așa că am îngenuncheat și am spus: „Tată ceresc, dorești să țin o adunare în biserică aceasta? Dacă da, deschide ușa pentru mine.”

M-am așezat jos, dar cred că am stat cinci minute și am auzit pe cineva umblând în jurul clădirii. A venit la mine și a zis:

„Hello!”

„Bună ziua, domnule”, i-am răspuns.

„Vrei să intri în biserică?”

„Păi...”

„Am cheia.”

„Îți mulțumesc.”

A deschis ușa, iar eu i-am zis:

„Mulțumesc, domnule.”

„Biserica aceasta a aparținut baptiștilor, dar de când au plecat este a orașului.”

„Dar se mai țin ceva servicii aici?”

„Numai servicii funerare”, a răspuns el.

„Da? Îți mulțumesc. Și cine răspunde de ea?”

„Du-te acolo?”

M-am dus cu gândul să discut cu tipul care răspundea de clădire, iar el mi-a spus:

„Sigur. Dacă ești baptist poți merge acolo.”

M-am dus și am anunțat în ziarele locale că urma să țin un serviciu, dar în după-amiaza aceea când m-am dus la adunare, nu era nimeni.

Am ieșit afară. Pe acolo se mâneau vitele și probabil că vreuna își pierduse talanga, așa că am luat-o de jos și am început să fac gălăgie cu ea.

Încă nu venise nimeni, dar am văzut un om care urca pe deal, așa că am mers la el și i-am zis:

„Frate, n-ai vrea să vii la adunare? Sunt predicator baptist și doresc să încep o trezire în clădirea aceasta.”

„Ascultă omule,” mi-a răspuns el, „noi nu avem timp de religie, pentru că trebuie să ne creștem copiii.”

„Bine, este în ordine.”

Dar știți ce s-a întâmplat? Cam la cinci zile de la această discuție, oamenii au trebuit să-și facă timp să-l îngroape pe omul acela, pentru că a murit.

De aici trebuie să învățați că trebuie să aveți timp pentru Isus. Să nu uitați aceasta!

Indiferent cât sunteți de ocupați sau ce fel de viață duceți, ar fi bine să vă faceți timp pentru Hristos.

Am început adunarea și îmi amintesc că în seara aceea îmi stătea pe inimă o predică.

Știți din cine era formată adunarea mea în seara aceea? Domnul și doamna Wright și fiica lor. Când i-am văzut, m-am gândit:

„Păi, este destul de bine.”

Am dat fiecăruia dintre ei câte o carte de cântări și am început să cântăm: „Jos pe cruce, unde a murit Isus...”

La un moment dat, am auzit o bătaie în ușă, iar când am privit, am văzut cea mai grozavă arătare. Avea o pipă mare făcută dintr-un cocean de porumb, pe care și-a scuturat-o în fața ușii; avea un singur dinte în față, iar părul cărunt îi atârna neglijent. A privit spre noi și a zis:

„Unde este micul acela...Billy Sunday?...”

Fratele Wright

l-a primit și l-a rugat să intre. Bărbatul a pășit înăuntru și a spus:

„În ordine...”

Fratele s-a apropiat și mi-a șoptit: „Acesta este cel mai dur bărbat din oraș.”

Era Will Hall, care acum este păstorul bisericii

baptiste din Milltown.

Bărbatul a fost salvat în seara aceea. În seara următoare nu a venit nimeni, decât Bill Hall și familia fratelui Wright, acest lucru repetându-se timp de cinci seri. Dar la sfârșitul săptămânii, Dumnezeu a vindecat o fată care era bolnavă de TBC.

Domnul Hall a venit la mine și mi-a spus:

„Frate Bill, sus pe deal este o fată bolnavă. Se numește Georgie Carter și zace la pat de nouă ani și opt luni.”

Aș vrea să-i luați adresa și să-i scrieți, căci vă va răspunde la toți.

Fratele mi-a spus: „Fata zace de nouă ani și opt luni și este numai piele și os, pentru că are numai 35 de pound (16 Kg). Deși are 22 sau 26 de ani, are doar 5 picioare (1,5 metri) înălțime și este în starea aceasta din cauza unei greșeli făcute asupra ei. Familia ei nu aparține bisericii de aici, ci merge la o biserică ce nu crede că Isus vindecă. Nu cred nici în Duhul Sfânt.”

Desigur, nu voi spune numele acelei biserici.

Mai mult, conducerea bisericii le-a spus membrilor ei, că cine merge să-l asculte pe predicatorul acela idiot care se roagă pentru bolnavi, va fi excomunicat.

Fiind diacon în cadrul acelei biserici, tatăl fetei nu a putut veni la adunare, așa că fratele Hall m-a întrebat dacă sunt de acord să merg eu acolo.

„Sigur că da”, am răspuns, iar părinții fetei mi-au transmis:

„Pentru ca fiica noastră să fie împăcată, suntem de acord să vii aici, dar noi nu vom fi acasă atunci când vii, pentru că nu vrem să avem de-a face cu un fățarnic.”

M-am dus acolo și am privit prin casă. Într-un colț era un pat de fier de pe care se ducea vopseaua, din cauză că fata se ținuse de el și plânsese mult. Mâinile ei erau cam așa de slabe (fratele Branham arată) și nu avea putere nici să ridice vasul când tușea. Tușea încet și trebuia să fie cineva lângă ea ca să-i țină vasul. Avea buzele supte și ochii adânciți în orbite.

Pe pat am observat cartea mea: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”

M-am apropiat de fată și i-am zis:

„Surioară, aș dori să te ajut cumva. Ești creștină?”

„Da,” a răspuns ea.

Mama ei nu era acolo. Nu puteau să pună olița sub ea, ci îi schimbau tot timpul cearceaful, deoarece tânăra era doar piele și oase.

Sărmana nu mai ieșise din camera aceea de ani de zile. Era o familie drăguță. Mama ei era încă tânără, dar avea părul cărunt și tremura din cauza unei paralizii: cum a stat zi și noapte lângă fiica ei bolnavă.

Doctorii au renunțat la cazul ei de câțiva ani, așa că boala s-a extins chiar și la organele genitale. Era într-o stare cu adevărat îngrozitoare.

Deci i-am zis:

„Mă voi ruga pentru tine”, după care am îngenuncheat și m-am rugat.

Ea dorea să știe dacă ceva... De ce nu s-a întâmplat

nimic? Citise în ziar despre fata Nail, care fusese oloagă. Toate ziarele din țară au scris despre ea.

Văzând-o oarecum dezamăgită, i-am zis:

„Pentru fata aceea am avut o vedenie, soră dragă, dar tot ce pot face în cazul tău este să mă rog. Eu nici nu o cunoșteam, dar am avut o vedenie cu privire la ea.”

Pe obrajii tinerei au început să curgă lacrimi. Nu știu de unde mai puteau izvorî acele lacrimi, dar ele curgeau pe obrajii ei slabi. Biata de ea...

„Voi continua să mă rog pentru tine, deși știu că mama și tatăl tău nu vor fi aici.”

A început să plângă și mai tare și a zis: „Dar eu te vreau...”

M-am dus din nou sus pe deal, iar la sfârșitul săptămânii am avut un botez în locul numit „Toton's Ford”, dacă știți unde este.

Știu că fratelui Arganbright îi place aceasta, deoarece cunoaște fiecare colțișor din zonă.

La botezul acela a participat și un predicator care a susținut în fața adunării lui că numai cei neștiutori și proști se botează prin scufundare.

În ziua botezului, bărbatul acela avea un cort mare chiar acolo. În cursul săptămânii avusese cam 30-40 de convertiți, iar serviciul din după-amiaza aceea tocmai se terminase și oamenii ieșeau afară. Era cam ora 4.00 după-amiaza și toți s-au oprit pe malul apei: erau câteva sute de oameni.

Eu am început să înfăptuiesc botezul biblic și am spus:

„Se pare că tot cerul este aici, iar îngerii stau pe fiecare creangă a copacilor.”

Întreaga lui adunare, toți îmbrăcați cu haine frumoase, au intrat în apa aceea măloasă și s-au botezat în ziua aceea. Când a văzut aceasta, bărbatul acela s-a înfuriat atât de tare încât a alunecat de pe cale și a părăsit amvonul.

După aceea, m-am dus să mănânc cu fratele George Wright și am discutat tot felul de lucruri. El mi-a zis:

„Trebuie să vii când mama sună clopoțelul.”

„Bine”, am răspuns eu, și am plecat în pădure. Am vrut să îngenunchez, dar pe jos era plin de spini care înțepau foarte tare.

Voi știți că întotdeauna când în fața voastră stă o binecuvântare, Satana vine să vă ispitească. Oricum am încercat să îngenunchez, mă înțepau foarte tare, așa că m-am dus mai departe. Mă simțeam atât de extenuat, încât am căzut jos și am început să plâng și să mă rog înaintea Domnului.

La un moment dat, mi s-a părut că aud din depărtare clopoțelul, dar știți cum este când ești cuprins de rugăciune: nu mai dai atenție la nimic.

După o vreme mi-am revenit și am văzut că soarele cobora spre asfințit. Stăteam sub niște tufe și simțeam că în jur plutește un simțământ ciudat.

Am privit în jurul meu și am văzut că Lumina pe care ați văzut-o în fotografie, strălucea și se învârtea deasupra tufei, iar o Voce mi-a spus:

„Du-te la familia Carter!” Numele fetei era Georgie Carter.

Între timp, fratele Wright și ceilalți, au început să mă caute. M-am ridicat de acolo și am pornit repede la vale, iar când l-am văzut pe fratele Wright, i-am sărit în brațe:

„Frate Bill, mama a terminat prăjitura de două ore.”

„Frate George, se va întâmpla ceva. Îți amintești Lumina care s-a arătat acolo jos la botez?”

„Da.”

„Ei bine, a venit în pădure și mi-a spus să merg la familia Carter. Cred că fata se va face bine.”

Acolo erau câțiva oameni din Texas, care doreau să fie martori la acel eveniment, așa că ne-am dus toți.

Voi știți că Dumnezeu lucrează întotdeauna la ambele părți.

Între timp, fata plângea deoarece văzuse în ziar anunțul referitor la botez și ar fi dorit să meargă și ea.

Desigur, nu se putea mișca. Nu se ridicase de nouă ani și opt luni de pe pat.

În continuare vă voi relata povestea mamei ei.

Întrebați-o și vedeți dacă nu vă va povesti la fel.

Familia Carter locuia într-o casă mare și frumoasă, iar fiica lor măritată locuia chiar în vecinătate.

Ea a îngenuncheat și a spus:

„Scumpe Tată ceresc, noi Te-am slujit în biserica Ta ani de-a rândul și iată că biata mea copilă se zbate între viață și moarte, în timp ce acest impostor, William Branham, a venit în oraș și i-a înnebunit pe toți oamenii, chiar și pe ea. Răsplătește-i acestui fățarnic după fărădelegea lui!” și a continuat să se roage.

Când s-a ridicat, a văzut o umbră pe perete și a crezut că este fiica măritată, care venea probabil în vizită.

Dar nu era ea, ci după cum spune femeia, era umbra Domnului Isus, căci I-a văzut barba.

El a întrebat-o:

„De ce plângi? Cine este cel care vine?”

Când s-a uitat, ea m-a văzut venind cu această Biblie în dreptul inimii, și însoțit de doi bărbați.

Când a văzut aceasta, femeia și-a zis:

„Am adormit!” Nu mai văzuse niciodată până atunci o vedenie.

„Am adormit! Ceva nu este în ordine, oare mi-am pierdut mințile?”

S-a dus în cameră la Georgie și chiar atunci s-a auzit cum se închide o ușă, iar în clipa următoare am apărut însoțit de doi bărbați, exact cum văzuse ea în vedenie.

În momentul acela, a leșinat. Nu știu cine a deschis ușa, dar eu am putut intra. Știu că ceea ce spun pare o copilărie, dar stăteam în colțul camerei în felul acesta, și mă priveam cum mergeam spre fată. Ea zăcea acolo palidă, iar eu i-am zis:

„Soră Georgie, Isus Hristos care te iubește. Mi s-a arătat deasupra unui tufiș și m-a trimis la tine ca să poți fi vindecată!
Ridică-te deci din pat, în Numele lui Isus Hristos!”

Cum putea s-o facă? Nu se ridicase din pat de nouă ani și opt luni, iar picioarele ei nu erau mai groase decât coada măturii. Oare de unde putea să ia această putere, când nu era în stare nici să ridice o scuițătoare?”

Cum? Nu știu, dar Dumnezeu care a creat cerurile și pământul, știe că ea s-a ridicat și a stat pe podea, cu mâinile ridicate, sub puterea Duhului Sfânt.

Cei doi bărbați care mă însoțeau au văzut acel schelet. Picioarele ei erau cam așa de subțiri, și la fel brațele pe care le ținea în sus. Când au văzut-o, cei doi bărbați care mă însoțeau, s-au speriat și au început să strige.

Mama fetei și-a revenit din leșin, dar când a văzut-o stând în picioare, a scos un țipăt și a leșinat din nou. Fiica din vecini a auzit acele strigăte și a venit repede să vadă ce se petrece. Toți oamenii din oraș au început să alerge spre casa lui Carter.

Tatăl fetei a crezut că a murit Georgie, așa că a trecut podul în fugă, cu găleata cu lapte în mână, pentru că lucra în grajdul de peste drum.

Georgie s-a dus în grădină, s-a așezat pe iarbă, a binecuvântat iarba și frunzele din pomi. Când a ajuns tatăl ei, casa era plină de oameni, iar cam după 20 de minute, fata s-a așezat la pian și a început să cânte cântarea:

„Ține-mă, Isuse, lângă cruce.

Acolo curge pentru toți

Șuvoi de vindecare,

Ce curge din muntele Calvarului!”

Din acea zi, Georgie a fost pianistă în biserica baptistă din Milltown, și n-a mai zăcut niciodată în pat.

Isus Hristos a venit în ceasul cel mai întunecos al domnișoarei Georgie Carter.

O, Dumnezeule, ai milă! Este ceasul cel mai întunecos pe care l-a văzut lumea: cu comunism de fiecare parte și cu tot felul de ismuri.

Oh, Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că a venit cu Biblia și cu Adevărul Său; cu Duhul Lui cel Sfânt. În seara aceasta, El este aici ca să ne facă mai presus decât am putea face sau gândi noi. Amin.

Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc, știu că par puțin emoționat, Doamne, dar inima mea este mișcată de câte ori mă gândesc la micuța Georgie Carter, cum stătea în seara aceea la pian și cânta cu acele degete scheletice și cu acele piciorușe

subțiri pe care
numai ungera puterii lui Dumnezeu le-a
putut întări ca s-o susțină. Ea stătea acolo și cânta: „Isuse,
ține-mă aproape
de cruce.”

Dumnezeule, din câte știu eu, de atunci ea a trăit
numai lângă cruce, iar cu câteva zile în urmă am vorbit cu ea
și mi-a spus că
se simte perfect.

O, cât Îți mulțumesc Doamne, pentru Isus care vine
în ceasul cel mai întunecos!

Poate că aici în vale, sunt unii care au făcut tot
ce au putut ca să fie bine, dar se pare că au ajuns mai rău.

Tată, îngăduie ca în seara aceasta să vină Isus și
să facă întocmai cum a făcut când era pe pământ; să facă ceva
mai deosebit
decât într-o adunare obișnuită.

Așa Te-au recunoscut Cleopa și prietenii lui. În
ziua de după învierea Ta, ai făcut niște
lucruri; ai făcut ceva diferit de ceea ce ai făcut față de
alți oameni, iar ei
Te-au putut recunoaște.

Fă deci și în seara aceasta ceva deosebit, Tată, și
ei vor recunoaște că ești aici, înviat din morți, Tu,
Dumnezeul cerurilor și al

pământului, în persoana Domnului Isus și prin Duhul Sfânt.

Te rog, Dumnezeule, ca El să facă o cale în fiecare inimă și să-i vindece pe toți cei ce sunt bolnavi și în nevoi, salvându-i și pe cei care nu sunt salvați.

Dă-ne aceasta, Tată, pentru că s-ar putea ca pentru unii să fie ceasul cel mai întunecos și ei nici măcar nu știu aceasta. Poate că unii se afundă în întuneric, pentru că L-au întristat pe Duhul Sfânt, dar în clipa aceasta Tu ai atins ceva în inima lor.

Doamne, vino și iartă orice păcat, chemându-i înapoi la o adevărată viață duhovnicească. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele Domnului Isus.

Acum, în timp ce aveți capetele plecate și știți că sunteți în prezența Duhului Sfânt, dar nu sunteți încă creștini, recunoașteți că acesta este ceasul cel mai întunecos?

N-ați vrea să vi se deschidă ochii și să fiți înviați la o viață nouă?

Dacă este printre noi un bărbat sau o femeie care știu că sunt păcătoși, n-ați vrea să spuneți:

„Indiferent ce vei face sau vei spune, îmi voi ridica mâinile spre Domnul Isus Hristos și Îl voi ruga să fie îndurător cu mine. Da, îmi voi ridica mâinile spre El.”

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Mai este cineva?

Spuneți: „Doamne Isuse, Te accept chiar acum ca Mântuitorul meu! Până acum m-am îndoit și nu am crezut în vindecarea divină.”

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule.

Dumnezeu să te binecuvânteze, băiete. Asta-i bine.

„Eu m-am îndoit multă vreme, dar acum văd Duhul Tău la lucru. N-ai vrea să ai milă și de mine?”

Cei care au rătăcit departe de Domnul să spună:

„Tată, acum voi ridica mâna spre Tine și Te voi ruga să fii îndurător față de mine, pentru că vreau să mă întorc Acasă. Doresc ca ochii mei să fie deschiși din nou spre o experiență creștină fierbinte.”

Vreți să ridicați mâinile și să spuneți:

„Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeule!”?

Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă.
Asta-i bine. Nu vă rușinați!

Dacă ești un păcătos, aștept să fii sincer. Ridicați
mâna.

Dar aceștia din dreapta mea? S-au ridicat 4-5 mâini.

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Asta-i bine.
Fiți sinceri, pentru că așa trebuie să fim. Dumnezeu ne vrea
sinceri.

Printre cei care stau cu capetele plecate este
cineva care dorește să fie inclus pentru mântuire? Să se
ridice în picioare în
timp ce ne vom ruga, pentru că nu avem altă cale.

Vreți să vă ridicați? Nu trebuie să vă părăsiți
locurile. Ridicați-vă doar și spuneți: „Eu Îl accept chiar
acum.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze, doamnelor.

Asta-i bine.

Rămâneți puțin în picioare.

Mai este cineva care vrea să spună: :Dumnezeule, fii

îndurător cu mine. M-am ridicat chiar acum și doresc să privești spre mine.”

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă cu copilașul.

Să ne rugăm:

Binecuvântatule Tată ceresc, Isus a spus că „ *nici un om nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl...*”

Oamenii aceștia s-au ridicat în picioare, de aceea, Te rog, Tată, să privești spre ei. Ca un umil slujitor al Tău, ți-i aduc Ție ca să-i salvezi de la o viață păcătoasă și să le ierți orice păcat.

Tu ai mai spus: „*Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi scoate afară,*” iar oamenii aceștia au venit la Tine. Ei s-au ridicat în picioare, în fața acestei audiențe, arătând că doresc să trăiască o viață mai bună.

Doamne, n-ai vrea să-i sfințești pe acești oameni de partea Ta? Fă-i să trăiască o viață creștină umilă și blândă, începând chiar din seara aceasta, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, prieteni. Aceștia sunt

cei care sunt în picioare. Rugați-vă pentru ei.

Câți din voi se vor ruga pentru ei ca să meargă cu Dumnezeu? Să vă văd mâinile ridicate.

Să mergeți la niște biserici bune, să fiți botezați ca și creștini și să Îl căutați pe Dumnezeu să vă dea botezul cu Duhul Sfânt.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

(Fratele Branham vorbește cu cineva).

Imediat după serviciul de vindecare am dori ca toți cei care L-au acceptat pe Isus să vină în față. Poate până atunci se vor hotărî și ceilalți care nu s-au ridicat acum.

Spun aceasta pentru că la încheierea serviciului sunt atât de epuizat încât abia mai știu de mine. Din cauza aceasta, îmi este foarte greu să fac o chemare la altar.

Acum aș vrea să știu dacă este cineva care n-a mai fost niciodată la vreuna din adunările mele. Să vă văd mâinile. Să-i văd pe cei care nu au mai fost niciodată la o adunare.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mulțumesc.

Dacă Isus va veni în seara aceasta și va face același lucru pe care l-a făcut cu femeia de la fântână, sau cu Natanael când a fost adus la adunare de prietenul lui, Filip, veți crede?

Atunci, Isus i-a spus ce a făcut înainte de a veni la adunare și multe alte lucruri. Și El a mai spus ceva: „*Eu fac numai ceea ce Îmi arată Tatăl să fac.*”

Dacă Dumnezeu va face aceasta din nou, în seara aceasta, Îl veți accepta cu toții?

Veți crede din toată inima? Acceptați vindecarea, indiferent unde vă aflați în sală.

Mă gândesc că voi striga totuși câteva numere de rugăciune. S-a împărțit numărul „A”? Bine. De la 1 la 100?

De câte seri suntem aici? De șase zile? Cred că aceasta este ultima seară... Ei bine, atunci vom lua de la 1 la 20. Să luăm mai bine ultima parte a numerelor.

Cine are numărul 86 să ridice mâna. Cei care au numerele de rugăciune de la 80 la 90, să ridice mâna. Tu ai, doamnă? În ordine.

Uitați-vă la numărul vecinului vostru, pentru că s-ar putea să nu poată ridica mâna. Este un cartonaș, dar nu

am nici unul la
mine ca să vă arăt, dar pe o parte este poza mea, iar pe
cealaltă scrie un „A”
și un număr. Deci cei care au numerele 80-100, să se alinieze.
Vom vedea câți
voi putea chema.

Vreau să vă mai spun ceva. Aceste numere nu se pot
schimba. Voi trebuie să fiți aici să auziți predica,
înțelegeți? În ordine.

Câți din cei care nu au numere de rugăciune, doresc
să fie vindecați de Dumnezeu? Ridicați mâna toți care nu aveți
numere de
rugăciune, dar doriți să fiți vindecați.

Spun aceasta pentru că vreau să-mi fac o idee
generală cu privire la locul unde sunteți.

În ordine. Acum stați în rugăciune și credeți. Să ne
plecăm capetele pentru un moment.

Tatăl nostru ceresc, a venit momentul crucial..
Eu le-am vorbit despre Tine, iar acum
este timpul Tău, de aceea Te rog în Numele lui Isus, să le
vorbești în seara
aceasta, Doamne.

Lasă îndurarea Ta peste noi și adeverește în fața
acestei audiențe că am spus numai Adevărul. Te rog să faci
aceasta în taină, în

Numele lui Isus. Amin.

Fiecare să rămână la locul lui. Așezați-vă și fiți plini de respect. Nu vă mai plimbați înapoi și încolo.

Rândul este complet? Bine. De multe ori oamenii nu pot ajunge sus: unii sunt surzi, alții sunt muți, etc., de aceea v-am rugat să vă uitați la numărul vecinului, astfel ca atunci când este strigat, să vină.

Acum aș vrea să vă rog să faceți ceva pentru mine. Vreți? Ei nu mă vor lăsa să stau prea mult aici, iar după încheierea adunării voi pleca în altă parte, și apoi peste ocean. Aș vrea să știți și să vă amintiți întotdeauna că nici eu și nici vreun alt om nu vă putem ajuta. Dacă totuși cineva spune așa ceva, să știți că este un mincinos; este în afara Scripturii, deoarece Isus a făcut deja vindecarea voastră.

Biblia spune că El „a fost străpuns pentru fărădelegile noastre și în rănilor Lui am fost vindecați.” (Isaia 53).

Dacă a mai rămas ceva de făcut după ce El a înfăptuit vindecarea noastră a tuturor, este s-o acceptăm prin credință. Este corect?

Deci nu există nici o altă putere și nici un om care să vă poată vindeca, deoarece totul s-a împlinit la Calvar. Orice slujitor adevărat al Evangheliei va mărturisi acest lucru.

Vindecarea nu este un „hocus-pocus”. Nu, domnilor, ci este Duhul Sfânt al lui Dumnezeu care Îl descoperă pe Isus Hristos.

Acum aș vrea să vă întreb ceva.

Dacă Isus a înviat din morți, sunteți de acord că trebuie să facă aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost pe pământ, desigur, dacă este Același ieri, azi și în veci? El a făgăduit că va face.

Ce a spus când a fost pe pământ? Că nu face nimic de la Sine, ci face doar ce Îl vede pe Tatăl făcând. Este adevărat?

Aceasta înseamnă că tot ce a făcut El, a fost în urma unor vedenii, este corect? El i-a atins pe oameni și le-a spus diferite lucruri pentru a le întări credința. Ei L-au atins prin credință, iar El S-a întors și le-a răspuns, așa cum s-a întâmplat cu femeia de la fântână.

Ați văzut cum L-a trimis Tatăl la acea fântână? În

loc să meargă în Ierihon, El S-a dus în Samaria și S-a așezat lângă acea fântână, așteptând-o pe femeie, iar când a venit, a intrat în vorbă cu ea.

Discutând cu femeia, Isus a putut să vadă și să afle care era problema ei; a putut vedea că trăia în curvie, deoarece avusese cinci bărbați, iar acum trăia cu al șaselea.

El i-a zis: *„Du-te și adu-ți bărbatul!”*

„Nu am bărbat”, a răspuns ea.

Ascultați numai: *„Du-te și adu-ți bărbatul!”* El a început să vorbească cu ea așa cum aș vorbi eu cu femeia aceasta sau cu oricare alta. El purta acea discuție pentru că voia să intre în legătură cu duhul ei.

Când femeia i-a spus că nu are bărbat, El i-a replicat: *„Așa este. Aici ai spus adevărul, pentru că cinci bărbați ai avut...”*

Ascultați ce răspunde femeia la aceasta:

„Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia...” Acesta este Isus. Ea nu știa că vorbește cu Isus și nu

știa nici că El era Mesia, de aceea a spus:

„Când va veni Mesia, ne va spune toate lucrurile.” (Ioan 4).

Cum a știut El care era problema ei?
auzind cuvintele Lui, ea a spus: „Trebuie să fii proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, ne va spune toate lucrurile. Totuși, Tu cine ești?”

Și El i-a răspuns: *„Eu, Cel care-ți vorbește, sunt Acela.”*

Când a auzit aceasta, femeia și-a lăsat găleata la fântână și a alergat în cetate strigând:

„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva Acesta este Hristosul?”

Aceasta este Scriptura, nu-i așa?

Dacă atunci a procedat așa, iar acum este viu, nu va proceda la fel și în seara aceasta?

Și dacă o va face, nu va fi doar ceva supranatural, ci și dovada naturală că El a înviat din morți, pentru că dacă a înviat cu adevărat, trebuie să procedeze și cu voi la fel ca atunci, iar

voi ar trebui să
Îl acceptați.

Sunteți gata, fraților?

Să cântăm încetișor: „Crede numai!” Ce credem noi acum? Că Isus a înviat din morți și trăiește printre noi împlinind cuvintele pe care le-a spus în Ioan 14.12:

„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă veți face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”

„Peste puțină vreme lumea (necredincioșii) nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea...”

În lume vor fi unii care nu-L vor mai vedea niciodată. Ei spun:

„Eu nu pot să cred!”

„Dar voi Mă veți vedea”, pentru că mai există „voi” și: „Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii” Este adevărat?

„Duceți-vă și propovăduiți Evanghelia...” Unde?

„În toată lumea, la orice făptură.” (Marcu 16.15).

„Iată semnele care-i vor urma pe cei ce vor crede...” Cât timp? Până la sfârșit.

Oriunde a fost propovăduită Evanghelia.

Cu toate acestea, cam 2/3 din oameni nu au auzit încă de ea. Înțelegeți ce vreau să spun?

Noi, creștinii, suntem chemați să Îl vestim pe Isus Hristos, care lucrează împreună cu noi confirmând Cuvântul Său prin semne și minuni.

Deci, dacă a înviat cu adevărat din morți, El va face exact cum a spus.

Să vină doamna, dacă vrea. Din câte știu, cei prezenți în audiență îmi sunt străini. M-am uitat în sală dar nu cunosc pe nimeni.

Desigur, îl cunosc pe fratele de aici, care este unul din predicatori. Îl cunosc și pe fratele care stă cu fața spre orgă. Fiul meu stă acolo, iar fratele Arganbright e în spate. Nu sunt sigur, dar cred că tot în spate stă și fratele Wilson.

Ce este cu tărgile acestea? Aveți numere de rugăciune? Nu. Ei bine, nici nu este nevoie să aveți. Tot ce trebuie să faceți este să priviți înapoi și să credeți din toată inima, pentru că este vorba de credința voastră în Dumnezeu. Credeți și atunci veți vedea că Dumnezeu răspunde la rugăciunile voastre.

Stați liniștiți și spuneți:

„Doamne, cred că omul acesta spune adevărul!”

El mi-a spus: „Dacă-i vei face pe oameni să te creadă și vei fi sincer în rugăciune, nimic nu va sta în fața rugăciunii tale.”

Când mi-a spus aceste cuvinte, I-am zis:

„Doamne, nu mă vor crede”, dar El mi-a răspuns:

„Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, tot așa ți se vor da și ție două semne, iar când vei face aceste semne, oamenii te vor crede.”

Prieteni, așa a fost de nouă ani înapoi și cred că oamenii continuă să creadă.

Fie ca Domnul să-i binecuvânteze.

Doamna care stă aici este o străină pentru mine; nu am văzut-o niciodată în viața mea, dar Isus Hristos o cunoaște.

Tu ai un motiv pentru care te afli aici. Eu nu-l cunosc, dar Isus îl cunoaște, nu-i așa? El știe pentru ce te afli aici, iar dacă vrea poate să-mi descopere prin Duhul Sfânt, așa cum s-a întâmplat când a vorbit cu femeia de la fântână, fiindcă noi doi suntem în aceeași postură: un bărbat și o femeie care stau de vorbă.

Noi suntem două ființe umane, dar înlăuntrul nostru sunt două duhuri. Tu ești creștină, pentru că duhul tău este primitiv, dar cu toate acestea ar putea fi ceva rău cu tine.

Ungerea Duhului este aici. Eu sunt numai fratele tău și nu știu nimic despre tine, dar aici este un Duh care tocmai a venit jos, iar eu m-am predat Lui. El vorbește prin buzele mele, și-mi poate arăta printr-o vedenie care este problema ta.

Orice ar spune, tu trebuie să știi că nu fratele tău face aceste lucruri, ci Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, care încearcă să te facă să crezi. Înțelegi ce vreau să spun? Dar audiența mă înțelege?

Dacă Duhul Sfânt Se va descoperi acestei femei, vei crede din toată inima că este exact la fel ca și cu femeia de la fântână?

Eu nu pot să vă fac să credeți, înțelegeți?

Tu ești o persoană bolnavă; ești pacientul și îți spun cu tot respectul: atitudinea ta va hotărî ce se va întâmpla. Așa este.

Să nu uiți aceasta și să te rogi.

Vă rog să fiți respectuoși și să nu vă mai plimbați prin sală. Fiți respectuoși cu adevărat, rugați-vă și credeți din toată inima, pentru că Dumnezeu va face restul.

Acum va trebui să vorbesc puțin cu tine, deoarece în marile campanii, când managerul și ceilalți sunt în jur, eu intru direct sub ungeri și încep cu rugăciunea pentru bolnavi, dar aici nu este așa.

Felul acesta de vorbire și chemările la altar, mă aruncă dintr-o parte în alta. Este un alt dar, însă același Duh. Înțelegeți ce vreau să spun?

În timp ce stau aici, în fața ta, ca frate al tău, îmi dau seama că este ceva foarte ciudat cu tine... Da, tu

tocmai ai fost
vindecată. Ai fost vindecată aseară, iar acum stai aici pentru
altcineva;
pentru cineva care face injecții cu insulină deoarece are
diabet. Acest om este
un predicator și face insulină de foarte multă vreme.

Îl văd cum și-o face singur, apoi își face testul de
urină. Tu mijlocești pentru el, nu-i așa?

Ai fost vindecată, iar acum ai venit să mijlocești
pentru el deoarece este un prieten, este adevărat? Nu îți
citesc gândurile, dar
acesta este adevărul.

Trimite-i batista pe care o ai în mână și fie ca
Domnul să-l vindece în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Boala să-l părăsească în Numele lui Isus Hristos. Îi
mulțumim.

Nu te teme, ci crede.

Acum credeți? Să credeți din toată inima, pentru că
atunci Dumnezeu vă va da tot ce cereți. Mai întâi trebuie să
credeți, este
adevărat?

Cred că doamna aceasta este spaniolă. Vorbești
engleza? O, ea nu vorbește limba mea! Este cineva care poate

traduce în
spaniolă? În ordine. Iată că vine cineva care poate traduce.

Bună ziua, domnule. Am să te rog să traduci ceea
ce-i voi spune, astfel încât să poată înțelege.

Crezi în Domnul Isus Hristos? Ea crede. Crezi că
sunt slujitorul lui Dumnezeu? Tu știi că nu te cunosc, dar
dacă El îmi va spune
care este problema sau dorința ta, vei crede că El a înviat
din morți și-L vei
accepta? Vei accepta ce-ți va da? Da?

„Si” înseamnă „Da”? Desigur.

Ești aici pentru altcineva. Persoana aceea nu este
aici, ci locuiește în est. Tu ai traversat California și
Arizona și te-ai dus
în New-Mexico, la fiica ta care suferă de TBC. Dă-mi batista
ta.

Doamne Isuse, curăță-i viața, pentru că mă rog și
binecuvântează această batistă în Numele lui Isus Hristos,
pentru vindecarea ei.

Amin.

Trimite-i-o. Trimite-i batista și nu te îndoi, căci
te vei face bine.

Haideți să spunem: „Lăudat să fie Domnul!” (Lăudat

să fie Domnul!). Aveți credință în Dumnezeu și nu vă îndoiiți, pentru că toate lucrurile sunt cu putință pentru cei ce cred. Credeți aceasta? Bine.

Doamnă, presupun că și tu ești spaniolă. Vorbești engleza? Asta-i bine. Vino mai aproape, te rog. Așa...

Nu ne cunoaștem, este adevărat? Dar Isus ne cunoaște pe amândoi, este adevărat?

Tu știi că nu te-am văzut niciodată până acum, dar Isus te-a cunoscut încă înainte să te fi născut. Te-a cunoscut înainte de facerea lumii.

În cunoștința Sa înaltă, El a știut că vei fi pe acest pământ, chiar înainte de crearea pământului, ceea ce înseamnă că știe totul despre noi.

Tu ești aici pentru o cauză. Eu nu o cunosc, dar declar că El a înviat din morți.

Dacă El ar sta aici în acest costum, iar tu ai fi bolnavă, nu te-ar putea vindeca deoarece a făcut-o deja. Totuși, ar putea face ceva ca să te ajute să crezi și să accepți ceea ce a făcut deja.

Dacă acum El ar vorbi prin mine, așa cum a vorbit prin Fiul Său... Aceleași lucrări pe care le-a făcut prin El, se vor face prin Biserica Sa. Astfel, dacă El va face aceleași lucrări, vei accepta Jertfa Sa și legământul pentru orice ai avea nevoie. Vei face aceasta?

Fiecare spaniol de aici ar trebui s-o facă, dacă Dumnezeu va face aceasta.

Este dificil, dar Dumnezeu știe. Femeia este probabil mai bătrână decât mine. Este credincioasă, deoarece văd că are un duh primitor.

Văd că femeia se îndepărtează... Deasupra ei este ceva. Nu. Ei o operează și văd că iese afară și apoi intră înapoi.

A avut deja două operații la stomac, din cauza ulcerului. Doctorul a operat-o, dar cu toate acestea, ulcerul o supără în continuare. Aceasta este „Așa vorbește Domnul”. Din cauza unei stări nervoase pe care o are de când a intrat în menopauză, a ajuns să aibă probleme cu stomacul. Acesta este adevărul, este „Așa vorbește Domnul”.

Tot ce ți-am spus este adevărul, nu-i așa? Crezi acum că aici este Ceva care mă unge și care cunoaște viața ta? Crezi că ceea ce a spus Biblia referitor la Duhul Sfânt care se va întoarce și

va face aceasta,
este adevărat? Îl accepți acum?

Atunci condamn boala din trupul tău în Numele lui
Isus Hristos, astfel încât să poți avea o viață sănătoasă.
Amin.

Du-te și bucură-te, soră. Știi ceva? Eu le spun
foarte rar aceasta, oamenilor, dar înainte era foarte
întuneric în jurul tău.
Peste tine era ceva care trebuia să te omoare. Nu știu ce era,
dar acum a
plecat, iar în jurul tău s-a făcut lumină.

Și tu știi că s-a întâmplat ceva, este adevărat?
Du-te și bucură-te.

Haideți să spunem cu toții: „Lăudat să fie Domnul!”

Crezi că Isus Hristos te-a vindecat în timp ce
stăteai aici? Aceasta s-a întâmplat chiar în timp ce stăteai
aici, de aceea nu
trebuie să mă mai rog pentru tine. Credința ta te-a vindecat
deja. Du-te,
bucură-te și spune: „Lăudat să fie Domnul!”

Haideți să spunem: Lăudat să fie Domnul!”

Sora mea...Tu, care stai în spatele doamnei cu haina
roz, ridică mâinile deoarece te-a atins Ceva. Așa este. Ai

suferit de o boală
de inimă, nu-i așa? Motivul pentru care te supăra este că ești
nervoasă. Mai
mult, inima te supăra mai tare după ce mâncai. Aceasta este
din cauza gazelor
din stomac, care se ridică în sus. De fapt nu este chiar o
problemă de inimă,
ci mai degrabă este o problemă nervoasă. Și mai este ceva:
scapi diferite
lucruri pe jos.

Acum credința ta te-a vindecat, așa că poți merge
acasă și să fii bucuroasă.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Amin.

Dacă Domnul nostru poate îndepărta tuberculoza și
toate celelalte boli, înseamnă că totul este cât se poate de
simplu pentru El,
nu-i așa?

Tu ai fost vindecată în timp ce stăteai în cărucior,
iar tuberculoza te-a părăsit. Du-te, bucură-te și spune:
„Mulțumesc lui
Dumnezeu!” Amin.

Acum credeți? Aici sunt două duhuri care se cheamă
unul pe celălalt. Aș dori ca cei aflați în audiență să poată
intra în această
dimensiune ca să vadă ce se petrece.

Spun aceasta, pentru că femeia care stă aici, suferă de aceeași boală. Femeia care stă cu mâinile încrucișate. Da...

Aici este o linie întunecoasă, deoarece duhul care este peste ea cheamă duhul celălalt să-i vină în ajutor. Se întâmplă aceasta din cauză că ambele femei suferă de aceeași boală: artrită.

Doamna cu batista... ridică-te în picioare, pentru că acum poți merge. Du-te și bucură-te.

Haideți să spunem: „Lăudat să fie Domnul!”

Vedeți, acesta este El.

Voi nu aveți nevoie de numere de rugăciune, căci ați fost vindecate și fără ele. Mulțumim lui Dumnezeu.

Bine. Vino, doamnă. Când încerci să te sucești, ai un junghi în spate, nu-i așa? Când cobori scările este nevoie să te întorci într-o parte ca s-o poți face. Acum nu mai trebuie să faci aceasta, pentru că credința ta te-a vindecat. Du-te și fii bucuroasă. Mulțumesc lui Dumnezeu.

Soră, crezi din toată inima? Crezi că El te va vindeca de boala de inimă și de celelalte? El a făcut-o, de aceea du-te și bucură-te, pentru că credința ta te-a făcut bine.

Doamna care stă aici și are acea eczemă, crede că Isus o poate face bine? Dacă vrei să crezi din toată inima, este bine. Dumnezeu te va vindeca; trebuie doar să crezi. Mulțumim lui Dumnezeu.

Bună ziua, domnule. Crezi din toată inima? Dar tu, soră? Îl crezi? Dar tu, domnule? Din toată inima?

Dar dacă ți-aș spune că ai fost vindecat când stăteai pe acel scaun, vei crede? Da? Atunci dă-mi voie să-ți spun că așa este, dar ca să crezi că-ți spun adevărul, îți voi mai spune ceva: tu ai un viciu de care vrei să scapi: este vorba de fumat.

Vrei să te lași? Și îți mai spun ceva: ai o mamă bolnavă care în seara aceasta stă aici, iar tu dorești să fie vindecată, nu-i așa?

Dacă îți voi spune care este problema ei, vei crede? Mama ta are probleme cu fierea, este adevărat? Du-te și fiți vindecați amândoi în Numele Domnului Isus. Amin.

Haideți să spunem: „Lăudat să fie Domnul!” Lăudat să fie Domnul care ne dă biruința!

Tu încerci din greu, doamnă... Este pentru doamna aceea din spate, nu-i așa? Nu, eu nu te-am mai văzut până acum, iar tu știi

aceasta, dar Duhul Sfânt este aici și El cunoaște toate lucrurile.

Tu nu ești departe de Împărăție, doamnă, deoarece ești bolnavă.

Aici, în audiență este ceva ciudat. Să nu credeți că spun de la mine aceasta, dar duhul care o ține pe femeia aceasta, se unește cu bărbatul care stă în al doilea scaun de acolo. Domnule, și tu ai o boală de ficat, este adevărat?

Cea de lângă tine este soția ta și ea are ceva la gât, așa-i? O supără și o boală de ficat. Vedeți, demonul din femeia aceea îl cheamă pe celălalt, dar va pierde bătălia pentru că Isus Hristos este aici. Așa este. Femeia aceasta era pe moarte din cauza bolii de ficat, dar acum totul s-a sfârșit.

Domnule, credința ta a biruit. Diavolul încearcă să joace o festă, dar a pierdut bătălia.

Uite, doamnă... Și tu ai o boală de ficat. Crezi ce-ți spun? Aș vrea să vorbim puțin. Tu ești pe moarte și știi aceasta. Nu mai poți trăi așa pentru că ești foarte bolnavă.

Te văd sub observație. Ai apă în interiorul tău și

nu poate ieși afară. Adevărul este că ești mai bolnavă decât au spus medicii.

Ai tot felul de complicații. Crezi ce îți spun? Recunoști că acesta este adevărul?

Cea de lângă tine este fiica ta, nu-i așa? Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Da? Dar ce crezi despre aceasta? Crezi că Domnul Isus este aici? Da? Crezi că El face aceasta?

În poală ai o cărticică, nu-i așa? Și în cărticică ai o scrisoare de la biroul meu. („Așa este”). Pune-ți mâna peste mama ta.

Tată ceresc, acesta este ceasul credinței ei. Femeia este pe moarte, dar Doamne, dă-i puterea credinței. Ca slujitor al Tău, osândesc acest diavol, pe Satana care încearcă să o țină!

Satan, ai fost demascat. Isus Hristos a înviat din morți, iar eu te condamn prin Dumnezeul cel viu, să ieși afară din acea femeie!

Doamnă, crezi din toată inima? Crezi că Isus este lângă tine? Crezi că tot ce ți-am spus este adevărul? Crezi că sunt prorocul Lui?

Atunci în Numele lui Isus Hristos, ridică-ți patul și du-te acasă! Haide, nu te teme! Ridică-te

din pat și stai în picioare în Numele Domnului Isus Hristos.

Poți s-o faci pentru că Dumnezeu îți dă putere așa cum i-a dat și lui Georgie Carter și celorlalți. Da, El o va face și cu tine.

Iată că se ridică ajutată de fiica ei.

Da, s-a ridicat din pat, de aceea haideți să-L binecuvântăm pe Dumnezeu.

Cine mai vrea să fie vindecat? Ridicați mâinile spre Domnul Isus, în timp ce ne vom ruga.

Tată ceresc, venim la Tine în Numele Domnului Isus, și Te rugăm să vindeci fiecare persoană aflată în prezența Ta divină.

Satană, ești biruit! Ieși afară din acești oameni!
Tu ești un impostor, un înșelător. Isus Hristos a înviat și este aici.

Părăsește-i pe oameni în Numele lui Isus Hristos!
Ieși afară!

Fiecare să ridice mâinile și să-L laude pe Dumnezeu.
Fiți vindecați și mergeți acasă în pace. Amin.

- Amin -